

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α6 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604529
Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, **07/07/2020**

Αριθμός απόφασης: **1451**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.3.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

δ. Του άρθρου έκτου παρ. 4 εδ. β' της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75/30.3.2020), που κυρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86/25.4.2020).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 14.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών, κατοίκου, οδός αριθμός, κατά της υπ' αριθμ./...../2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών, της οποίας ζητείται η τροποποίηση, καθώς και την από 27.12.2019 οικεία έκθεση ελέγχου του ιδίου Προϊσταμένου.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 14.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./...../2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ΦΠΑ ποσού 2.873,77 €, πλέον 2.947,33 € συνόλου προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας των υποβληθεισών περιοδικών δηλώσεων ΦΠΑ α' και δ' τριμήνων της φορολογικής περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 και εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΠΑ (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013), ήτοι συνολικό ποσό 5.821,10 €.

Η διαφορά ΦΠΑ προέκυψε επί τη βάσει της από 27.12.2019 έκθεσης μερικού ελέγχου ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών, σύμφωνα με την οποία επαναπροσδιορίστηκαν οι φορολογητέες εκροές της ελεγχόμενης ατομικής επιχείρησης του προσφεύγοντος κατά την ελεγχθείσα περίοδο 01.01.2013-31.12.2013 με την προσθήκη ποσού φορολογητέων εκροών συνολικού ύψους 5.344,71 € στις συνολικές δηλωθείσες φορολογητέες εκροές της περιόδου αυτής και οι φορολογητέες εισροές της κατά την ίδια περίοδο με την αφαίρεση ποσού φορολογητέων εισροών συνολικού ύψους 7.150,00 € από τις συνολικές δηλωθείσες φορολογητέες εισροές της περιόδου αυτής λόγω καταχώρησης εξόδου που δεν την αφορούσε, ως ακολούθως:

Ελεγχθείσα περίοδος	Φορολογητέες εκροές		Φορολογητέες εισροές	
	Ποσά δήλωσης	Ποσά ελέγχου	Ποσά δήλωσης	Ποσά ελέγχου
01.01.2013-31.12.2013	632.155,05 €	637.299,76 €	487.900,00 €	480.750,00 €

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την τροποποίηση της ως άνω πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών, προβάλλοντας το λόγο ότι σύμφωνα με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1097/2016 και την υπ' αριθμ. 134/2016 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κακώς δεν εξέπεσε ο ΦΠΑ εισροών της επιχείρησής του ύψους 1.644,50 €, που αντιστοιχεί στο ως άνω αφαιρεθέν από τις συνολικές δηλωθείσες φορολογητέες εισροές της περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 ποσό, από το ΦΠΑ εκροών της.

Ως προς το μοναδικό λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 Κώδικα ΦΠΑ (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο ν. 2859/2000), όπως ίσχυε κατά την 31.3.2013: «Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: α) [...], β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο

αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος, με τον οποίο επιβαρύνθηκαν, γ) [...]»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1097/2016 εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών: «Κοινοποίηση της με αρ.134/2016 γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ. σχετικά με την άσκηση δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ εισροών από καλόπιστο **λήπτη εικονικού ως προς το πρόσωπο** του εκδότη τιμολογίου. Σχετικά με το παραπάνω θέμα, σας κοινοποιούμε προς ενημέρωσή σας την με αριθ. 134/2016 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Β' Τμήμα), η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Με την εν λόγω γνωμοδότηση έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ότι ο **λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο** του εκδότη τιμολογίου που **αφορά όμως πραγματική στο σύνολό της συναλλαγή**, νομιμοποιείται να ασκήσει δικαίωμα έκπτωσης του αναλογούντος ΦΠΑ εφόσον: α) ο λήπτης αυτού ενεργούσε σε καλή πίστη δηλαδή δεν γνώριζε ότι ο εκδότης του στοιχείου δεν είναι το πρόσωπο με το οποίο σύναψε τη συμφωνία και πραγματοποίησε τη συναλλαγή, β) το φορολογικό στοιχείο εκδίδεται από συναλλακτικά και φορολογικά υπαρκτό πρόσωπο, δηλαδή από πρόσωπο, το οποίο έχει δηλώσει την έναρξη εργασιών του στη φορολογική αρχή και διαθέτει τις υποδομές και το προσωπικό για να πραγματοποιήσει τη συναλλαγή, γ) το φορολογικό στοιχείο έχει εκδοθεί νομότυπα δηλαδή δεν είναι πλαστό και αναγράφει τα στοιχεία που ορίζονται στις κείμενες φορολογικές διατάξεις (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα - Κ.Φ.Α.Σ.- Κ.Β.Σ).»

Επειδή, στο φάκελο της υπόθεσης περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα έγγραφα: α) φωτοαντίγραφο μόνο της εμπρόσθιας όψης της υπ' αριθμ. επιταγής του προσφεύγοντος εις διαταγήν του ιδίου και β) φωτοαντίγραφο μόνο της εμπρόσθιας όψης της υπ' αριθμ. επιταγής της (ΑΦΜ), η οποία σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη συμπροσβαλλόμενη με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσα την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικεία έκθεση ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών (σελ. 12) είναι η σύζυγος του προσφεύγοντος, εις διαταγήν

Επειδή, από το ως άνω προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο της **πρώτης** εκ των προαναφερθεισών δύο (2) επιταγών δεν προκύπτει με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) αν αυτή εξαργυρώθηκε και ειδικότερα αν εξαργυρώθηκε από την εκδότρια του υπό κρίση υπ' αριθμ./2013 τιμολογίου ή γενικότερα από πρόσωπο που ενεργούσε στο όνομά της και για λογαριασμό της. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι προσκομίζεται φωτοαντίγραφο μόνο της εμπρόσθιας όψης της, συνεπικουρείται δε από το γεγονός ότι από την αναγραφόμενη ημερομηνία καταλείπεται αμφιβολία αν αυτή εκδόθηκε στις 30.4.2013 ή στις 30.4.2012 σε συνδυασμό με το γεγονός ότι εκδόθηκε εις διαταγήν του προσφεύγοντος και όχι της εκδότριας του υπό κρίση υπ' αριθμ./2013 τιμολογίου ή έστω προσώπου που ενεργούσε στο όνομά της και για λογαριασμό της.

Επειδή, από το ως άνω προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο της **δεύτερης** εκ των προαναφερθεισών δύο (2) επιταγών δεν προκύπτει με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) αν αυτή εξαργυρώθηκε και ειδικότερα αν εξαργυρώθηκε από την εκδότρια του υπό κρίση υπ' αριθμ./2013 τιμολογίου ή γενικότερα από πρόσωπο που ενεργούσε στο όνομά της και για

λογαριασμό της. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι προσκομίζεται φωτοαντίγραφο μόνο της εμπρόσθιας όψης της.

Επειδή, αφού από τα ως άνω προσκομιζόμενα φωτοαντίγραφα των προαναφερθεισών δύο (2) επιταγών δεν προκύπτει με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) αν αυτές εξαργυρώθηκαν και ειδικότερα αν εξαργυρώθηκαν από την εκδότρια του υπό κρίση υπ' αριθμ./2013 τιμολογίου ή γενικότερα από πρόσωπο που ενεργούσε στο όνομά της και για λογαριασμό της, δεν μπορεί να προκύψει με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) αν όντως εξοφλήθηκε -από τον προσφεύγοντα με την ιδιότητά του ως υποκείμενου στο ΦΠΑ ή γενικότερα από πρόσωπο που ενεργούσε στο όνομά του και για λογαριασμό του- ολοσχερώς το υπό κρίση υπ' αριθμ./2013 τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών της επιχείρησης με ΑΦΜ

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 8 της απόφασης), «...η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου (άρ. 2 παρ. 1 του Συντάγματος), του κράτους δικαίου (άρ. 25 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος), της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος) και του τεκμηρίου αθωότητας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και βρίσκει εφαρμογή και σε διοικητικές διαδικασίες καταλογισμού παραβάσεων και συναφών κυρώσεων [...], το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, **τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης **μπορεί να προκύπτει**, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, **όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει****

των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ΣτΕ 43/2006 επταμ., 4134/2001, 428/1996, 4026/1983, 954/1982 (φορολογία δωρεών), ΣτΕ 2046/1985, 2193/1958 (φορολογία κληρονομιών), ΣτΕ 2136/2012, 2967/2004, 1275/1985 (παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων), ΣτΕ 1404/2015 (παράβαση λήψης εικονικού τιμολογίου), ΣτΕ 2768/2015, 747/2015, 1351/2014 επταμ., 2951/2013, 117/2005 (τελωνειακές παραβάσεις) - πρβλ. ακόμα ΣτΕ 2780/2012 επταμ., 1934/2013 επταμ., 2365/2013 επταμ., 3103/2015, σχετικά με παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού). **Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων** (πρβλ. ΣτΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.). [...].»

Επειδή, με το μοναδικό λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει ότι σύμφωνα με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1097/2016 και την υπ' αριθμ. 134/2016 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κακώς δεν εξέπεσε ο ΦΠΑ εισροών της επιχείρησής του ύψους 1.644,50 €, που αντιστοιχεί στο ως άνω αφαιρεθέν από τις συνολικές δηλωθείσες φορολογητέες εισροές της περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 ποσό, από το ΦΠΑ εκροών της.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, κρίνοντας ο υπό κρίση έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών ότι το υπ' αριθμ./2013 τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών της επιχείρησης με ΑΦΜ, στο οποίο αφορά ο μη αναγνωρισθείς προς έκπτωση από το ΦΠΑ εκροών της επιχείρησης του προσφεύγοντος ΦΠΑ εισροών της ύψους 1.644,50 €, δεν αφορά στην επιχείρηση του προσφεύγοντος, επί της ουσίας αποφαίνεται ότι ο τελευταίος καταχώρησε στα λογιστικά αρχεία (βιβλία) της επιχείρησής του ανύπαρκτες φορολογητέες εισροές και ότι στην πραγματικότητα η περιγραφόμενη στο τιμολόγιο αυτό συναλλαγή μεταξύ του ιδίου **με την ιδιότητά του ως υποκείμενου στο ΦΠΑ** και της εκδότριας δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ· ότι πρόκειται δηλαδή επί της ουσίας για ανύπαρκτη συναλλαγή ως συναλλαγή μεταξύ της εκδότριας και του ιδίου **με την ιδιότητά του ως υποκείμενου στο ΦΠΑ**, με άλλα λόγια για συναλλαγή, την οποία δεν πραγματοποίησε ο ίδιος με την ιδιότητά του ως υποκείμενου στο ΦΠΑ, αλλά **ενεργώντας**, στην προκειμένη περίπτωση, **ως μη υποκείμενος στο ΦΠΑ**, κάτι που εδράζεται κατεξοχήν αφενός στη μη προσκόμιση παραστατικών διακίνησης (δελτίων αποστολής ή άλλων παραστατικών διακίνησης) ή τιμολογίων αγοράς εκείνων των υλικών που ήταν απαραίτητα για την παροχή των περιγραφόμενων στο ως άνω υπ' αριθμ./2013 τιμολόγιο υπηρεσιών και αφετέρου στη μη απόδειξη (πλήρης απόδειξη), κατά τα προεκτεθέντα, της πραγματικής και ολοσχερούς εξόφλησης της συναλλαγής σε συνδυασμό με τη μη προσκόμιση σχετικού ιδιωτικού συμφωνητικού βέβαιης χρονολογίας, αλλά και τη μη διενέργεια -σε αντίθεση με τα διδάγματα της κοινής λογικής- (φορολογικών) αποσβέσεων («συγκλίνουσες ενδείξεις» / «έμμεσες αποδείξεις», πρβλ. υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 8 της απόφασης, ομόφωνα)· πάγια νομολογία). Σε μια τέτοια περίπτωση, δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής των ως άνω διευκρινισθέντων με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1097/2016 εγκύκλιο του

ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία προϋποθέτει εικονικότητα ως προς το πρόσωπο του εκδότη και καλή πίστη του λήπτη του φορολογικού στοιχείου ως προς το πρόσωπο του εκδότη (πρβλ. υπ' αριθμ. 336/2018 (5μ., σκέψη 5, ομόφωνα), 3399/2015 (5μ., σκέψη 7, ομόφωνα), 3347/2015 (5μ., σκέψη 4, ομόφωνα), 3336/2015 (5μ., σκέψη 4, ομόφωνα), 1404/2015 (5μ., σκέψη 3, ομόφωνα), 223/2015 (5μ., σκέψη 13, ομόφωνα), 4629/2014 (5μ., σκέψη 3, ομόφωνα), 722/2014 (5μ., σκέψη 10, ομόφωνα), 1313/2013 (5μ., σκέψη 3, ομόφωνα) και 116/2013 (5μ., σκέψη 3, ομόφωνα) αποφάσεις του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας· πάγια νομολογία). Για τους λόγους αυτούς, ο μοναδικός λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 14.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του ΤΟΥ, ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθμ./...../2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών **και την επικύρωση** της πράξης αυτής.

Η φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογική περίοδος 01.01.2013-31.12.2013

Διαφορά κύριου φόρου	2.873,77 €
ΠΛΕΟΝ Συνόλου προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας των υποβληθεισών περιοδικών δηλώσεων ΦΠΑ α' και δ' τριμήνων της φορολογικής περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 και εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΠΑ (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013)	2.947,33 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)	<u>5.821,10 €</u>

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.